

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Certiora præmittuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

intellecti, convenit soli essentia divina ut ab omni attributo virtualiter distincta: illud autem est objectum primarium visionis beatificae, sicuti etiam cognitionis divinae, in quo reperitur prima ratio, intelligibilitatis: ergo sola essentia divina, ut ab omni attributo & relatione virtualiter distincta, est objectum primarium & specificativum beatificae visionis. Major constat partim ex iis, quae in disp. 3. a. 4. & 5. dicta sunt, ubi pro constitutivo divinae essentiae intelligere actualissimum & à se existens assignavimus, & amplius constabit ex iis, quae in sequentibus dicentur. Visio namque beatifica est participatio increata intellectio, unde illud est primarium & specificativum objectum visionis, quod est divina cognitionis primarium objectum: sed hoc est essentia divina, ut sic, juxta illa, quae inferius dicentur; ergo etiam visionis beatificae primarium est objectum. Quo eodem fundamento probabis, divinam essentiam sub ratione essentiae virtualiter distincta esse objectum motivum, & specificum intelligibilem visionis in actu primo. His igitur suppositis ad principalem quaesiti resolutionem sit

§. II.

Prima Conclusio Thomistica.

4. **CONCLUSIO I.** Divina essentia nec per absolutam potentiam videri potest intuitive & quidditative, non visis personis vel attributis: nec una persona, vel attributum sine altero.

Deducitur & probatur primo ex illo praecitato textu Jo. 14. *Philippe, qui videt me, videt & Patrem: non credis, quia ego in Patre, & Pater in me est.* Ubi cum posterior propositio sit causa & confirmatio praecedentis, iste sensus efficitur: si ego in Patre, & Pater in me est, tunc qui videt me, videt & Patrem. Cujus consequentiae efficacia neque de absoluta potentia admittit Patrem sine Filio, & quod magis, sine essentia, ratione cuius in se existunt, videri posse.

Atque ita agnoverunt & deduxerunt SS. PP. praeterim D. Augustinus in pl. 85. dicens: *Patris, & Filii separari non potest visio, ubi non separatur natura & substantia.* Et 1. de Trin. c. 8. *sive ergo audiamus, ostende nobis Filium, sive audiamus, ostende nobis Patrem, tantundem valet, quia neuter sine altero potest ostendi. Unum quippe sunt, sicut & ipse ait: ego & Pater unum sumus.*

6. Probant eandem veritatem tertio expressa testimonia S. D. hic a. 7. ad 2. Et in 2. q. 2. a. 8. dicens: *DEVS secundum quod intelligitur in se ipso, prout videtur a Beatis, non potest intelligi sine Trinitate personarum.* Et in 3. p. q. 3. a. 3. *Impossibile est, ut circumscribatur per intellectum cognoscentem DEVM, sicuti est, aliquid à DEO, & quod aliud remaneat, quia totum, quod est in DEO, est unum, salva distinctione personarum.*

7. Ex quibus probatur quarto ratione. DEVS ut est in se, sic est subsistens in tribus personis, & est formaliter hoc totum, quod habet: sed visio intuitiva & quiddiativa videt DEVM, ut est in se: ergo ipsum videt ut subsistentem in tribus personis, & secundum hoc totum, quod habet, aut cer-

tè non erit amplius visio intuitiva DEI, ut est in se; si aliter videt quam est in se.

§. III.

Alteram conclusio contra tertiam sententiam.

CONCLUSIO II. Implicat videri divinam essentiam cognitione intuitiva, non quidditative, non visis attributis & relationibus. Ita cum aliis Thomistis Godoyus disp. 19. §. 2.

Probatur primo. Implicat Divinam essentiam videri intuitive, & non videri quidditative: sed etiam per Adversarios implicat Divinam essentiam videri sine attributis quidditative: ergo etiam implicat eandem sic videri intuitive. Major probatur. Videri objectum intuitive est illud videri, sicut in se, & in re est, & secundum existentiam suam exercitam non possibilem, vel signatam: sed implicat videri divinam essentiam ut in se & in re est existentia exercita, quin eo ipso quidditative videatur: ergo implicat illam videri intuitive, quia videatur etiam quidditative. Major constat ex distinctione cognitionis intuitivae & abstractivae. Minor probatur: quia existentia exercita est praedicatum quidditativum essentiale divinae essentiae, intrinsicè constitutum ipsius: ergo si divina essentia videtur ut in se est secundum suam exercitam existentiam, etiam necesse est, ut videatur quidditative.

Probatur secundò. Implicat ut Divina essentia se se intellectui beato intelligibiliter communiquec & manifestet ut est in se ipsa, & tamen se manifestet ac communiquec inadæquate: sed hoc fieret per visionem intuitivam praecivè attingentem essentiam sine attributis: ergo implicat dari ejusmodi visionem Divinae essentiae. Minor est nota ex terminis: major probatur. Divina essentia ut est in se ipsa, est actus purus simplicissimus, unissimus, unum omnia, & omnia unum, sed esse inadæquatum & divitum repugnat ejusmodi praedicatis, ut patet, ergo si se se inadæquate manifestat, unit, communicat, hoc ipso non manifestat, communicat, unit, ut in se est, unde sequitur essentiam Divinam videri ut in se est, & non videri. Videri ex hypothesi, & non videri, ut in se est, nam cum res aliter est objective in mente videtur, quam sit in se ipsa, non videtur ut in se est: atqui aliter utique Divina essentia esset in mente videtur, quam in se ipsa: ergo non videretur ut in se est. Certè hoc ipso, quod cognoscas objectum divinum, quod in se est indivisum, jam alio modo cognoscis, ac in se est, jamque cognitio degenerat in abstractivam: Non minus ergo cognitio videns essentiam ab attributis abiret in abstractivam, objecto aliter se habente in mente cognoscentis, quam sit in se ipso.

Probatur tertio. Ubi est unica visibilitas rei, implicat rem illam secundum aliquid sui in se ipsa videri, secundum aliud non videri: sed est unica visibilitas omnium Divinarum perfectionum; omnes quippe simplicissimè conveniunt in esse actualissimo, immaterialissimo, spiritualissimo, adeoque in esse intelligibili, ergo implicat Divinam essentiam (idem esto iudicium de relationibus & attributis) secundum aliquid sui videri, & secundum aliquid sui non videri.

Con-